

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/3495.**

Benyújtás dátuma: **2018-11-14 09:52**

Parlex azonosító: **14YN67OI0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Sneider Tamás (Jobbik), Szávay István (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Semjén Zsolt, tárca nélküli miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Magyarország Kormánya rendelkezik-e betekintéssel a szerbiai rehabilitálási és restitúciós folyamatokba, hány fő rehabilitált délvidéki/vajdasági magyarról és mennyi már visszaadott ingatlanról beszélhetünk?**"

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

A 2018. október 15-én benyújtott, *Mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy maradéktalanul érvényesülhessen a Délvidéken őshonos magyar közösség nyelvhasználathoz fűződő joga?* című írásbeli kérdésünkre adott választ köszönettel vettük.

Miniszterelnök-helyettes úr beszámolója szerint a Délvidéken *„sikerült az elmúlt időszakban a legtöbb eredményt elérnünk a külhoni magyar közösségek vonatkozásában”*, kiemelve azt a 2014. október 30-án született kormányrendeletet, *„amelynek értelmében a kollektív bűnösség bélyege lekerült a vajdasági magyarokról”*. Délvidéki jogászok véleménye szerint a szerb kormányhatározat formálisan eltörölte ugyan a három község magyarjainak kollektív bűnösségét, de csak *„a jövőre nézve”*, [1] nem pedig visszamenőleg, az 1945. évi határozatok meghozataláig szűnt meg.

Kérdésünkben vádat nem fogalmaztunk meg, sőt, még az ügy iránti személyes elkötelezettségét sem kérdőjeleztük meg, mindössze a vajdasági magyaroktól beérkezett jelzéseknek adtunk nyomatékot. Ha *„a Külgazdasági és Külügyminisztérium koordinálásával jelenleg is zajlanak egyeztetések a témában”*, akkor ez talán mégsem egy lezárt folyamat.

Szeretnénk biztosan tudni, hogy a délvidéki magyarság valóban számíthat az anyaország támogatására. Ezért érdekel bennünket, hogy mekkora forrás lett elkülönítve a válaszában említett civil szervezet munkájának a támogatására, hány konkrét ügyben láttak el jogi képviseletet, ezt milyen eredménnyel tették, továbbá hány ügy van még folyamatban? Egyáltalán van-e Magyarország Kormányának betekintése a szerbiai rehabilitálási és restitúciós folyamatokba?

Rendelkezik-e adattal a rehabilitált délvidéki/vajdasági magyarok számáról? Össességében hány fő kérte a rehabilitálást és hány esetben utasították el azt? Létezik-e megismerhető adat a magyaroknak visszaadott ingatlanokról, azok szerkezetéről és területéről, épületek esetében azok számáról és nagyságáról településenkénti bontásban? Amennyiben igen, úgy kérjük, szíveskedjen azokat megosztani velünk!

Várjuk megtisztelő tájékoztatását!

[1] Rešenje Vlade Republike Srbije 3877 [A Szerb Köztársaság Kormányának 3877-es határozata]. Megjelent a Službeni glasnik RS [a SZK Hivatalos Közlönye] 2014. november 5-i 121. számában, a 3877-es szám alatt, 26-27.